

skæftiget i forbindelse med De Forenede Nationers politiske mæglings- og undersøgelsesarbejde (Korea, Grækenland, Palæstina, Kashmir, Indonesien, Libyen, Eritrea o. s. v.), og plenarforsamlingen udtalte ønsket om, at en høj embedsmand fra sekretariatet med det første måtte foretage en særlig inspektion af de pågældende finansielle og administrative arrangementer.

Plenarforsamlingen besluttede under hensyn til de stigende leveomkostninger i New York at forhøje beløbene for *dagpenge* (inkl. hotelophold) til medlemmer af kommissioner m. v., hvis udgifter dækkes af De Forenede Nationer, fra \$ 20 til \$ 25 ved møder i New York, medens beløbet ved møder andetsteds forbliver uændret.

2. Påligningsskala for medlemsbidrag.

Efter anmodning af 4. plenarforsamling*) havde udvalget for medlemsbidrag under hensyn til de siden 1946 ændrede økonomiske og finansielle forhold i de forskellige lande foretaget en revision af påligningsskalaen; dets arbejde var imidlertid nu som tidligere blevet vanskeliggjort ved, at en række lande ikke havde været i stand til eller ønsket at fremskaffe det nødvendige statistiske materiale. Der forelå en beretning fra udvalget; i henhold til den deri foreslåede skala for 1951 skulle De Forenede Staters bidragsprocent nedsættes fra 39,79 til 38,92 og Sveriges fra 1,98 til 1,85, medens der foresloges mindre nedsættelser for 6 andre lande og forhøjelser for 14 landes vedkommende, deriblandt alle de østeuropæiske lande. Repræsentanterne for en række af de sidstnævnte lande udtrykte nogen misfornøjelse med forhøjelserne, og Hvideruslands, Polens og Czekoslovakiets delegerede fremhævede, at eftervirkningerne af krigens ødelæggelser endnu langt fra var afhjulpet. Australiens, Canadas, De Forenede Staters og Storbritanniens repræsentanter pegede derimod på, at de oplysninger om den store økonomiske fremgang i Østeuropa, der var blevet fremsat i forsamlingens 2. udvalg, syntes at vise,

at betalingsevnen hos de pågældende lande var forbedret væsentligt siden 1946.

To forslag, der blev fremsat henholdsvis af Sovjetunionens og Pakistans repræsentanter, og som ville have medført, at påligningsskalaen for 1950 var forblevet i kraft i 1951, blev forkastet af 5. udvalg. Derefter vedtoges den nye bidragsskala med 34 stemmer mod 8, og udvalgets beretning som helhed godkendtes med 37 stemmer, deriblandt Danmarks, mod 7. I plenarforsamlingen skete godkendelsen af bidragsskalaen med 41 stemmer (deriblandt Danmarks) mod 6.

Den af plenarforsamlingen vedtagne resolution fastslår endvidere, at generalsekretæren skal være bemyndiget til at modtage en del af bidragene i anden valuta end US-dollars. En række delelegationer, deriblandt den danske, understregede betydningen af denne bestemmelse, og fra dansk side udtalte man håbet om, at generalsekretæren ved den praktiske gennemførelse af denne bestemmelse måtte være i stand til at modtage sådan valuta i større omfang, end det hidtil har været tilfældet.

Den nyoptagne stat Indonesiens bidrag blev for 1951 fastsat til 0,60 pct.

3. De Forenede Nationers finansregulativ.

De Forenede Nationer vedtog i 1946 et foreløbigt finansregulativ. På baggrund af de senere indhøstede erfaringer havde generalsekretæren udarbejdet udkast til et definitivt regulativ, som efter en grundig gennemgang i det rådgivende udvalg for administrations- og budgetspørgsmål godkendtes af 5. udvalg og derefter den 16. november 1950 af plenarforsamlingen.

For at sikre den nødvendige koordination og ensartet behandling af finans- og regnskabsspørgsmål indenfor De Forenede Nationer som helhed udtalte plenarforsamlingen ønsket om, at regulativet måtte blive godkendt og anvendt af hver enkelt af de til De Forenede Nationer knyttede særlige institutioner.

*) Se beretn. 4. saml., s. 50.